

การศึกษาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
A study on the Quality of Reading-Analysis Skill Exercises in the Thai Language Learning
Area for Matthayom Suksa 6 Students

พรทิพย์ ตั้งพงษ์^{1*}, พรนิภา ตอพล² และสุชาติ หอมจันทร์³

Prontip Thangpong^{1*}, Phonnipha Tophon² and Suchart Homjan³

^{1,2,3}สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

^{1,2,3}Faculty of Education, Research and Educational Evaluation Program, Buriram Rajabhat University

*Corresponding Author E-mail: 670426026006@live.bru.ac.th

Received: Jan 27, 2025; Revised: Nov 24, 2025; Accepted: Dec 11, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวนนักเรียน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร จำนวน 5 เล่ม แบบวัดทักษะการอ่านพินิจสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคารมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียน
- 3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านพินิจสาร แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

Abstract

The purposes of this study were: 1) to examine the efficiency of the analytical reading skills practice exercises for Matthayom Suksa 6 students in the Thai Language Learning Area based on the 80/80 efficiency criterion; 2) to compare students' analytical reading skills before and after receiving instruction through the practice exercises; and 3) to investigate students' satisfaction with learning through the analytical reading skills

practice exercises. The sample consisted of 38 students enrolled in Matthayom Suksa 6/5 in the first semester of the 2024 academic year at Bankruat Wittayakharn School, under the Buriram Secondary Educational Service Area Office. The sample was selected using Cluster Random Sampling. The research instruments included twelve lesson plans, five sets of analytical reading skills practice exercises, an analytical reading skills assessment, and a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test statistics.

The findings revealed that.

- 1) the analytical reading skills practice exercises met the prescribed 80/80 efficiency criterion.
- 2) the students' post-instruction analytical reading scores were significantly higher than their pre-instruction scores.
- 3) the students' overall satisfaction with learning through the analytical reading skills practice exercises was at the highest level.

Keywords: Critical Reading Skills, Skill Practice Worksheets, Thai Language Learning Area

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ และคุณธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดีของสังคมทั้งในระดับประเทศและระดับโลก โดยเชื่อว่านักเรียนทุกคนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอย่างเต็มความสามารถจากการเรียนรู้ จึงกำหนดสมรรถนะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี โดยมีสมรรถนะด้านการสื่อสารเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะอื่น ซึ่งการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยทักษะการรับสาร โดยเฉพาะการอ่านที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนในทุกสาขาอาชีพ ทั้งนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้สามารถอ่าน วิเคราะห์ ตีความ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการเรียน ชีวิตประจำวัน และงานอาชีพ รวมทั้งปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน การอ่านมีความสำคัญยิ่งต่อการรับข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา ข่าวสาร งานเขียนร้อยกรอง บทความ ซึ่งในการรับสารโดยการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ นั้น ต้องอาศัยหลักการและทักษะในการอ่าน จึงจะสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย วนิดา พรหมเขต (2559) อธิบายว่าการอ่านเป็นกระบวนการศึกษาที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านตัวหนังสือจากครูสู่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้อ่านพิจารณาและทบทวนข้อมูลได้อย่างถี่ถ้วน ดังนั้นผู้ที่ต้องการได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านพินิจสาร เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ ขยายความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเนื้อหาได้ เพราะทักษะดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นเองแต่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนด้วย

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2566 รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร พบว่า ความสามารถในการอ่านพินิจสารของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.25 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดตามคุณลักษณะของผู้เรียนในโรงเรียนมาตรฐานสากล คือร้อยละ 80 โดยนักเรียนยังขาดทักษะการจับใจความสำคัญ การตีความ แปลความ ขยายความ และการวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความที่อ่าน สาเหตุสำคัญอาจเกิดจากครู ใช้สื่อและวิธีการสอนไม่เหมาะสม โดยให้นักเรียนอ่านเอาเรื่องเพียงเพื่อความเข้าใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรณ ภูวด (2553) ที่พบว่าครูส่วน

ใหญ่มักสอนแบบบรรยายและยกตัวอย่างตามหนังสือเรียน ทำให้กิจกรรมไม่น่าสนใจ สื่อไม่เร้าความสนใจ และส่งผลให้นักเรียนไม่รักการอ่าน ปัญหานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกรณิการ์ สรรพสุข (2560) ที่ระบุว่าความสามารถในการอ่านของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ มีสาเหตุหลักจากการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นเพียงการอ่านเพื่อจับใจความหรืออ่านเพื่อความเข้าใจเท่านั้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านพินิจสารของผู้เรียนได้ และสนใจศึกษาประสิทธิภาพของภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร ที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 80/80 ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสารสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสารในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 408 คน

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวนนักเรียน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านพินิจสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6, ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคิดพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

- แผนที่ 1 ปฐมนิเทศ
- แผนที่ 2 หลักการอ่านคิดพินิจสาร
- แผนที่ 3 การอ่านคิดพินิจโฆษณา
- แผนที่ 4 การอ่านคิดพินิจโฆษณา
- แผนที่ 5 การอ่านคิดพินิจข่าวสาร
- แผนที่ 6 การอ่านคิดพินิจข่าวสาร
- แผนที่ 7 การอ่านคิดพินิจบทร้อยกรอง
- แผนที่ 8 การอ่านคิดพินิจบทร้อยกรอง
- แผนที่ 9 การอ่านคิดพินิจบทความ
- แผนที่ 10 การอ่านคิดพินิจบทความ
- แผนที่ 11 การอ่านคิดพินิจบทความ
- แผนที่ 12 การปัจฉิมนิเทศ

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน ได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านวิจัยและประเมินผล เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความชัดเจน ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 เหมาะสมมากที่สุด 4 เหมาะสมมาก 3 เหมาะสมปานกลาง 2 เหมาะสมน้อย และ 1 เหมาะสมน้อยที่สุด เกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมในการวิจัย คือ 3.5 ขึ้นไป (อพนันต์ พูลพทุธา, 2565) ผลการประเมินเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.3-4.8 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากถึงมากที่สุด

2. แบบฝึกทักษะการอ่านคิดพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 หลักการอ่านคิดพินิจสาร	จำนวน 1 ชั่วโมง
เล่มที่ 2 การอ่านคิดพินิจโฆษณา	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่มที่ 3 การอ่านคิดพินิจข่าวสาร	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่มที่ 4 การอ่านคิดพินิจบทร้อยกรอง	จำนวน 2 ชั่วโมง
เล่มที่ 5 การอ่านคิดพินิจบทความ	จำนวน 3 ชั่วโมง

แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 5 เล่ม ได้ผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ชุดเดิม) เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา รูปแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 เหมาะสมมากที่สุด 4 เหมาะสมมาก 3 เหมาะสมปานกลาง 2 เหมาะสมน้อย และ 1 เหมาะสมน้อยที่สุด เกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่เหมาะสมในการวิจัย คือ 3.5 ขึ้นไป (อพนันต์ พูลพทุธา, 2565) ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.2-4.7 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากถึงมากที่สุด

3. แบบวัดทักษะการอ่านพินิจสาร (Achievement t-test) ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ชุดเดิม) มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.50 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1 มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.4-0.74 มีความจำแนกที่ 0.24-0.48 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ชุดเดิม) ได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.50 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอน เพื่อให้การตีความผลการวิจัยมีความถูกต้องและสอดคล้องกับสมมติฐานทางสถิติ โดยลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบสมมติฐานเบื้องต้นของข้อมูลก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสถิติที่เลือกใช้ โดยทำการตรวจสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรด้วยการทดสอบ Kolmogorov-Smirnov (K-S Test) ผลการทดสอบพบว่า ค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.20 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ระดับ 0.05 แสดงว่าข้อมูลไม่แตกต่างจากการแจกแจงปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นปกติและเหมาะสมต่อการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ในงานวิจัยนี้

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples t-test)

5. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) อำนาจจำแนก (B) และความเชื่อมั่น (r_{cc})

6. การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และความเชื่อมั่น (r_{cc})

ผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพ 80/80

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	E_1/E_2
ผลของการปฏิบัติกิจกรรม (E_1)	150	121.63	9.84	81.09	81.09/80.53
ผลการทดสอบหลังเรียน (E_2)	30	24.16	2.50	80.53	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านพินิจสารจากการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนระหว่างเรียน (E_1) จากคะแนน 150 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 121.63 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.84 คิดเป็นร้อยละ 81.09 และมีทักษะการอ่านพินิจสารจากการทดสอบทักษะการอ่านพินิจสารหลังเรียน (E_2) จากคะแนน 30 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 24.16 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.50 คิดเป็นร้อยละ 80.53 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.09/80.53

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{x}$	S.D.	t	P
ก่อนทดลอง	38	14.34	2.99	29.12*	.001
หลังทดลอง	38	24.16	2.50		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 24.16 ซึ่งก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 14.34 เมื่อเปรียบเทียบแล้วค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะแต่ละเรื่องไม่ยากจนเกินไป มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.31) รองลงมาคือ แบบฝึกเสริมทักษะมีความหลากหลาย ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.37) และต่ำสุดคือ แบบฝึกเสริมทักษะเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสารมีประสิทธิภาพ 81.09/80.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80/80) และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (24.16) สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน (14.34) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.65) โดยมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านความไม่ยากจนเกินไปของแบบฝึก (ค่าเฉลี่ย = 4.89) และความหลากหลายของกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.83) และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปโดยรวมคือ แบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพสูงในการส่งเสริมทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียน ก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อนักเรียน สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัย การศึกษาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ มีประสิทธิภาพ 81.09/80.53 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร มีองค์ประกอบครบถ้วน เหมาะสมในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริง เนื่องจากมีความเหมาะสมในด้านรูปแบบ เนื้อหาความรู้ กิจกรรมฝึก การวัดและประเมินผล เป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาอันเกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะที่เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555) ได้นำเสนอไว้ คือ 1) ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Cornectioned Theory) ของธอร์นไคด์ (Thorndlike) โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ ได้แก่กฎแห่งความพร้อม (Law of readiness) กฎแห่งการฝึกหัด (Lawexercise) กฎแห่งผล (Law of effect) 2) ทฤษฎีฝึกสมอง(Mental Discipline) 3) ทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) และ 4) ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะดังกล่าวเป็น การกระตุ้นและเสริมแรงช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น มาปรับใช้ในแบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณิการ์ สรรพสุข (2560) ซึ่งมีผลวิจัยในการศึกษาคุณภาพของแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 81.33/81.57 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และศุภรณ์ ภูวด (2553) มีผลการวิจัยในการศึกษาคุณภาพของแบบฝึกพัฒนาการอ่านโดยใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.95/85.14 ซึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านพินิจสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านพินิจสาร พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะในแบบฝึกทักษะประกอบไปด้วยความรู้ ที่สรุปไว้อย่างกระชับ อีกทั้งมีตัวอย่างและกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนจากง่ายไปยาก จากเรื่องใกล้ตัวไปหาเรื่องไกลตัว ทำให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์กับความรู้จนเกิดความเข้าใจ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาของ ประเวศ วะสี (2544) ซึ่งชี้ว่า การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงจิตใจ และปัญญาของผู้เรียนจะช่วยเสริมสร้าง พัฒนาความรู้และทักษะอย่างยั่งยืน การส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรมุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพภายในของผู้เรียนและการเรียนรู้ที่มีความหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning) ของวิจิตร ศรีสอ้าน (2542) ที่เน้นว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีประสิทธิภาพเมื่อมีการบูรณาการความรู้จากหลากหลายมุมมองและการเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตจริง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐ อัยคัชชะ (2546); ศุภรณ์ ภูวด (2553); กรณิการ์ สรรพสุข (2560) ที่ระบุว่า การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมประกอบกับการจัดกระบวนการเรียนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถแก้ปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านพินิจสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยข้อที่นักเรียนพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ แบบฝึกทักษะไม่ยากจนเกินไป รองลงมาคือ แบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย ส่วนข้อที่ได้รับคะแนนต่ำสุดคือ แบบฝึกทักษะเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ซึ่งยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมนักเรียนมีมุมมองที่ดีต่อแบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง อันเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่วนในข้อที่มีคะแนนความพึงพอใจต่ำที่สุดคือแบบฝึกเสริมทักษะเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน นั้น อาจเนื่องจากเนื้อหาในแบบฝึกทักษะไม่ได้อยู่ในความสนใจของนักเรียน หากเพิ่มกิจกรรมหรือเนื้อหาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านจากเรื่องที่นักเรียนสนใจอาจเพิ่มความพึงพอใจหรือทัศนคติที่ดีในข้อนี้ได้ ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2543) ซึ่งอธิบายว่าความพึงพอใจของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ หากมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ การออกแบบสื่อการสอนที่ดี จะช่วยตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิระวรรณ สุภานันท์ (2564) ได้ศึกษาหัวข้อวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผ่านแบบฝึกทักษะมีผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามสภาพบริบทของโรงเรียน
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ผู้จะทำการวิจัยครั้งต่อไปสามารถนำแบบฝึกทักษะไปใช้ร่วมกับเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะตลอดกระบวนการวิจัย รวมทั้งช่วยตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยสำนึกในความเมตตาและความทุ่มเทของอาจารย์ ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ สรรพสุข. (2560). การสร้างแบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผางซุญปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่. [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. <https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/12911>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประเวศ วะสี. (2544). จิตตปัญญาศึกษา: การศึกษาที่พัฒนาคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

ประเสริฐ อัยคัชชะ. (2546). การสร้างแบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ. [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].

<https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/7237>

วนิดา พรหมเขต. (2559). การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

วิจิตร ศรีสอาน. (2542). การเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิระวรรณ, สุภานันท์. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *คุรุสภาวิทยจารย์ Journal of Teacher Professional Development*, 2(3), 52-64.

ศุภรณ์ ภูวด. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยม นาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. [สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Sec_Ed/Suphorn_P.pdf

อพนันตรี พูลพุทธา. (2565). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์

